

**Postanowienie z dnia 12 lutego 1997 r.
III SZ 7/96**

O odmowie przyjęcia odwołania od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego rozstrzyga postanowieniem Naczelny Sąd Lekarski art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158) w związku z § 53 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1990 r. w sprawie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy (Dz. U. Nr 69, poz. 406).

Przewodniczący SSN: Andrzej Wróbel, Sędziowie SN: Adam Józefowicz (sprawozdawca), Henryk Kwaśny.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 lutego 1997 r. w sprawie obwinionego lekarza Romualda M., na skutek zażalenia obwinionego na zarządzenie Przewodniczącego Naczelnego Sądu Lekarskiego w W. z dnia 21 listopada 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone zarządzenie

U z a s a d n i e n i e

Przewodniczący Naczelnego Sądu Lekarskiego w W. zarządzeniem z dnia 21 listopada 1996 r. [...] odmówił przyjęcia odwołania dr Romualda M. od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 3 października 1996 r., jako niedopuszczalnego środka odwoławczego z mocy art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158). W pouczeniu poinformowano Romualda M. o przysługującym prawie złożenia odwołania od powyższego zarządzenia w terminie 7 dni od otrzymania odpisu zarządzenia. Przy piśmie z dnia 6 grudnia 1996 r. Przewodniczący Naczelnego Sądu Lekarskiego przedstawił odwołanie obwinionego Romualda M. z dnia 2 grudnia 1996 r. W uzupełnieniu poprzedniego pisma z dnia 6 grudnia 1996 r., Przewodniczący N.S.L. przy piśmie z dnia 5 lutego 1997 r. nadesłał akta Naczelnego Sądu Lekarskiego [...] wraz z dowodami doręczenia obwinionemu odpisu zarządzenia z dnia 21 listopada 1996 r. Przewodniczący N.S.L. wniósł o potraktowanie odwołania obwinionego lekarza jako zażalenia na powyższe zarządzenie wobec błędnego poinformowania o możliwości złożenia odwołania. Jednocześnie Przewodniczący N.S.L. w piśmie swym potwierdził wniesienie przez obwinionego zażalenia w terminie.

Obwiniony lekarz Romuald M. w swym zażaleniu nazwanym odwołaniem od zarządzenia z dnia 21 listopada 1996 r. (doręzonego mu 28 listopada 1996 r.) zarzucił temu zarządzeniu obrazę przepisów prawa materialnego i procesowych oraz wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Stosownie do przepisu art. 42 ust. 1 wymienionej ustawy o izbach lekarskich, Okręgowy Sąd Lekarski może wymierzyć kary wymienione w tym przepisie między innymi karę wymienioną w pkt 3, tj. zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza na okres od sześciu miesięcy do trzech lat. Z art. 42 ust. 2 wynika, że lekarzowi ukaranemu przez Naczelny Sąd Lekarski w II instancji karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza powyżej sześciu miesięcy, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Sądu Najwyższego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Z załączonego do akt orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 5 października 1996 r. [...] wynika, że Sąd ten po rozpoznaniu odwołania obwinionego lekarza Romualda M. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w O, z dnia 13 marca 1996 r. [...], w którym Sąd ten wymierzył obwinionemu lekarzowi karę 12 miesięcy zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarskiego. Zdaniem Sądu Najwyższego, tylko od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego, który orzekając w II instancji wymierzył obwinionemu lekarzowi karę zawieszania prawa wykonywania zawodu lekarza na okres przekraczający sześć miesięcy do trzech lat, przysługuje obwinionemu lekarzowi prawo wniesienia odwołania do Sądu Najwyższego. Według § 46 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1990 r. w sprawie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy (Dz. U. Nr 69, poz. 406) obwinionemu lekarzowi przysługuje prawo odwołania od orzeczeń i postanowień kończących postępowanie w I instancji oraz w przypadku przewidzianym w art. 42 ust. 2 ustawy o izbach lekarskich w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia lub postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i trybie wniesienia odwołania. Przepis § 46 ust. 3 i 4 w związku z § 53 wymienionego rozporządzenia uregulował kwestię odmowy przyjęcia środka odwoławczego, stanowiąc, że od postanowienia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania odwołania w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Według art. 57 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich tylko "w sprawach nie uregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego". Wobec uregulowania w § 46 ust. 3 i 4 w związku z § 53 z cyt. rozporządzenia kwestii odmowy przyjęcia środka odwoławczego, nie mają w tym przedmiocie zastosowania przepisy Kodeksu postępowania karnego, wymienione w pouczeniu przesłanym obwinionemu tj. art. 378 i art. 414 § 2 KPK, odmiennie regulujące odmowę przyjęcia środka odwoławczego. W związku z tym zażalenie obwinionego lekarza nazwane odwołaniem na zarządzenie Przewodniczącego NSL jest zasadne, gdyż postanowienie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego, wydaje Naczelny Sąd Lekarski, a nie Przewodniczący NSL. Dlatego wymienione zarządzenie o odmowie przyjęcia odwołania, podlega uchyleniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

=====